

Finanstilsynet
Juridisk kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

Sendt pr. mail til hoeringer@ftnet.dk
med kopi til kbn@ftnet.dk, ctn@ftnet.dk og snc@ftnet.dk

**FINANS
DANMARK**

Høringssvar vedrørende forslag til lov om forsikringsformidling

Resumé

Lovforslaget implementerer IDD-direktivet og udgør en væsentlig ændring af de gældende regler for forsikringsformidling, herunder i forhold til anvendelsesområde, tilladelser, kompetencekrav og produktudvikling.

Et af de overordnede formål med direktivet, som lovforslaget implementerer, er at højne forbrugerbeskyttelsen, hvilket Finans Danmark støtter. Vi påpeger imidlertid, at beskyttelsen af forbrugerne kommer til at afhænge af, hvem der udfører forsikringsformidlingen, hvilket kan forvride konkurrencen mellem forskellige brancher.

De omfattende ændringer i lovgivningen for forsikringsformidling betyder, at der er et stort behov for klarhed om lovens anvendelsesområde. Lovforslaget og lov-bemærkningerne giver imidlertid ikke den nødvendige klarhed over, hvornår kreditinstitutter vil anses for at udøve forsikringsformidling. Finans Danmark opfordrer derfor Finanstilsynet til at give mere vejledning herom i lovforslaget og herunder forholde sig til nogle af de eksempler på samarbejder mellem kreditinstitutter og forsikringselskaber, som allerede findes i dag.

Endvidere er det vigtigt at fremhæve, at mange af de nye krav til forsikringsformidlere for kreditinstitutternes vedkommende allerede følger af den øvrige finansielle lovgivning. Dette aspekt bør generelt indgå i tilsynet med kreditinstitutternes forsikringsformidling.

I forhold til "Kompetencekrav" (kapitel 3), reglerne om "God skik, aflønning m.v." (kapitel 4) samt reglerne om "Whistleblowerordning" (kapitel 6) henviser Finans Danmark desuden til høringssvar afgivet af Finanssektorens Arbejdsgiverforening.

Høringssvar

4. august 2017
Dok. nr. 571199-v1

Generelle bemærkninger

Indledningsvis takker Finans Danmark for muligheden for at afgive høringsvar.

Finans Danmark finder det positivt, at myndighederne ved implementeringen af direktivet om forsikringsdistribution har lagt vægt på direktivnær implementering. Dette gælder også i relation til lovforslagets ikrafttrædelsesdato, der er sammenfaldende med direktivets implementeringsfrist.

Et af de overordnede formål med direktivet, som lovforslaget implementerer, er at højne forbrugerbeskyttelsen. Dette søges blandt andet gjort ved at indføre kompetencekrav for forsikringsformidlere og at udvide kredsene af regulerede aktiviteter. Der er imidlertid ikke "level playing field" mellem de forskellige aktører inden for forsikringsdistribution. Beskyttelsen af forbrugerne afhænger derfor af, hvem der udfører forsikringsformidlingen. En konsekvens af lovforslaget vil eksempelvis være, at en forbruger fremadrettet kan tegne en bilforsikring hos en bilforhandler, uden at denne forhandler vil være underlagt de samme kompetencekrav som en bankmedarbejder, der formidler en fuldstændig tilsvarende forsikring. Dette betyder samtidig, at konkurrerende virksomheder på forsikringsområdet bliver underlagt forskellige krav og deraf forskellige afledte omkostninger.

Lovforslaget indebærer, at en række kreditinstitutter vil skulle søge en ny tilladelse som forsikringsformidler hos Finanstilsynet. Disse virksomheder er allerede underlagt en omfattende regulering, herunder i forhold til god skik, egnetheds- og hæderlighedskrav, tavshedspligt mv. Der er således et delvist overlap mellem de krav, som vil gælde for kreditinstitutternes forsikringsdistribution, og de eksisterende krav fra den øvrige finansielle lovgivning. Dette aspekt bør indgå i tilsynet med kreditinstitutternes forsikringsformidling.

I forhold til høringsprocessen finder Finans Danmark det problematisk, at lovforslaget sendes i høring i sommerferieperioden. Dette begrænser organisationernes mulighed for i fornødent omfang at få tilstrækkelige tilbagemeldinger fra medlemsvirksomhederne. Høringsprocessen skal ses i sammenhæng med, at direktivet i sin endelige form har været tilgængeligt siden januar 2016.

Den komprimerede lovgivningsproces har også den uheldige virkning, at den endelige regulering først kendes ultimo 2017. Hertil kommer, at processen med at få de relevante bekendtgørelser på plads ifølge det oplyste først påbegyndes i oktober måned. Det betyder, at de regulerede virksomheder får ganske kort tid til at indrette sig på den kommende lovgivning, herunder til ansøgning om en ny tilladelse, it-udvikling, nye forretningsgange m.m. Dette er utilfredsstillende.

De økonomiske konsekvenser for erhvervslivet er i lovforslaget opgjort til ikke over 10 mio. kr. Hertil kommer administrative omkostninger opgjort til 4 mio. kr. Dette skal ses i sammenhæng med, at det i de almindelige bemærkninger anføres, at lovforslaget medfører, at der skal føres tilsyn med ca. 800 virksomheder, hvoraf ca. 600 virksomheder ikke tidligere har været omfattet af tilsvarende regulering. Det vil sige, at 800 virksomheder skal sætte sig ind i ny regulering, indrette deres virksomhed, nye forretningsgange, it-udvikling, nye kompetencekrav for de ansatte mv. til en gennemsnitlig omkostning på kr. 12.500 kr. pr. virksomhed.

Der er efter Finans Danmarks opfattelse tale om en klar undervurdering af de reelle efterlevelselsomkostninger og administrative omkostninger som følge af lovforslaget og de kommende bekendtgørelser.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

§ 1 Anvendelsesområde

Henset til at der indføres straf i form af fængsel, jf. lovforslagets § 42, såfremt en virksomhed ikke har den fornødne tilladelse til at udøve forsikringsformidling, jf. lovforslagets § 3, er det vigtigt, at lovens anvendelsesområde i § 1 er klart. Det foreliggende lovforslag og lovbemærkningerne giver imidlertid ikke den nødvendige klarhed over, hvornår kreditinstitutter vil anses for at være omfattet.

Finans Danmark ser gerne, at det i lovbemærkningerne tydeliggøres, hvilke aktiviteter der vil medføre, at et pengeinstitut er omfattet af lovforslaget og dermed af kravet om tilladelse, kompetencekrav mv. I det vedlagte **bilag 1** er oplistet en række forskellige praktiske eksempler. Finans Danmark har foretaget en umiddelbar vurdering af, hvorvidt disse eksempler vil være omfattet af lovforslaget, og beder Finanstilsynet om at be- eller afkræfte disse vurderinger.

I forlængelse heraf bemærkes følgende til § 1:

I § 1 defineres lovforslagets anvendelsesområde. Bestemmelsen skal læses i sammenhæng med definitionen af forsikringsdistribution i § 2, stk. 1, nr. 1, som omfatter en lang række aktiviteter i forbindelse med rådgivning, indgåelse og administration af forsikringsaftaler.

Det betyder, at der som udgangspunkt ikke skal meget aktivitet fra et pengeinstituts side, før at pengeinstituttet vil være at betragte som forsikringsformidler. Finans Danmark bemærker dog, at en forudsætning for at blive omfattet af loven må være, at der er tale om distribution af et produkt med et forsikringselement. Således vil eksempelvis rådgivning til kunder om pensionsprodukter uden forsikringselementer ikke medføre, at en bank omfattes af lovforslaget.

I § 1, stk. 3, fremgår fire undtagelser for lejlighedsvis levering af oplysning i forbindelse med anden erhvervsvirksomhed, som betyder, at aktiviteten ikke er omfattet af lovforslaget. Heraf er særligt nr. 1 og nr. 3-4 relevante for kreditinstitutter:

Undtagelsen i § 1, stk. 3, nr. 1, vedrører efter Finans Danmarks opfattelse de situationer, hvor kreditinstituttet ikke har et samarbejde med et forsikringselskab i form af en henvisningsaftale eller lignende. I denne situation giver kreditinstituttet kunden nogle generelle oplysninger om forsikringer, men henviser ikke kunden til en konkret samarbejdspartner.

Af bemærkningernes s. 58 fremgår således:

"Hvis den pågældende virksomhed imidlertid foreslår specifikke institutter eller produkter, vil virksomheden ikke falde ind under undtagelsen, og aktiviteten vil dermed være omfattet af loven. Hvis et pengeinstitut foreslår en kunde at tegne forsikring i et bestemt forsikringselskab eller formidler en kontakt til et bestemt forsikringselskab vil aktiviteten ligeledes være omfattet af loven".

Finans Danmark forstår bestemmelsen og bemærkningerne således, at et kreditinstitut kan drøfte generelle forsikringsforhold med kunden uden at blive anset for at være forsikringsformidler, såfremt der ikke henvises til et konkret forsikringselskab eller foreslås specifikke produkter, som dette forsikringselskab udbyder.

Undtagelserne i § 1, stk. 3, nr. 3-4, vedrører efter vores opfattelse den situation, hvor et kreditinstitut viderebringer oplysninger mellem en kunde og et forsikringselskab, som kreditinstituttet samarbejder med eller er koncernforbundet med. Finans Danmark forstår bestemmelserne og bemærkningerne således, at sådanne henvisningsaftaler, hvor kreditinstituttet alene formidler begrænsede oplysninger mellem forsikringstageren og forsikringselskabet, ikke vil medføre, at der er tale om forsikringsdistribution. Dette forudsætter dog, at kreditinstituttet ikke træffer yderligere foranstaltninger til at bistå med indgåelsen af en forsikringsaftale, eksempelvis ved at gennemgå kundens forsikringsbehov.

§ 2 Definitionsbestemmelse

I § 2, stk. 1, nr. 3, om forsikringsformidling anvendes ordet "vederlag", mens der i nr. 4 anvendes ordet "aflønning". Direktivet anvender også "aflønning" under definitionen af "forsikringsformidler", svarende til § 2, stk. 1, nr. 3. Finans Danmark foreslår, at man anvender samme betegnelse i definitionerne.

Herudover er definitionen af "forsikringsdistributør" ikke medtaget fra direktivet.

§ 3 Tilladelse som forsikringsformidler

Lovforslagets § 3, stk. 2, nr. 3, opstiller en betingelse om ansvarsforsikring eller tilsvarende garanti mod erstatningskrav for at opnå tilladelse som forsikringsformidler. De mange virksomheder, som forventes at søge tilladelse til at udøve forsikringsformidling, vil derfor skulle tegne en ansvarsforsikring eller lignende.

Finanstilsynet bedes oplyse, om det forventes, at der er tale om en ny type forsikring, eller om eventuelle eksisterende ansvarsforsikringer vil kunne finde anvendelse, og om det i denne sammenhæng gør nogen forskel, hvorvidt forsikringsformidleren i forvejen er omfattet af tilsvarende krav ifølge anden regulering såsom lov om finansiel virksomhed.

§ 4 Accessorisk forsikringsformidling

Ifølge definitionen i lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 5, kan visse fysiske og juridiske personer, som distribuerer forsikringsprodukter, der udgør et supplement til en vare eller tjenesteydelse, anses for accessoriske forsikringsformidlere under visse betingelser. Dette gælder dog eksplicit ikke for kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Af bemærkningernes s. 29 fremgår endvidere følgende om begrebet accessorisk forsikringsformidler:

"Begrebet accessorisk forsikringsformidler er defineret som en fysisk eller juridisk person, der mod aflønning indleder eller udøver forsikringsdistributionsvirksomhed som en accessorisk aktivitet. Den pågældende må ikke være et kreditinstitut eller et investeringsselskab. Hvis banker og pengeinstitutter udelukkende udøver accessorisk forsikringsdistribution, vil de ikke være omfattet af de foreslåede bestemmelser. For at være en accessorisk forsikringsformidler er det en betingelse, at den pågældende ikke udøver forsikringsdistribution som hovederhverv, og at den pågældende kun distribuerer forsikringsprodukter, der udgør et supplement til en vare eller tjenesteydelse." [vores understregning]

Finans Danmark bemærker, at der med "banker og pengeinstitutter" må menes alle kreditinstitutter, dvs. både banker/pengeinstitutter og realkreditinstitutter, jf. ordlyden af § 2, stk. 1, nr. 5.

Vi forstår endvidere de understregede bemærkninger således, at kreditinstitutter ikke vil være forsikringsformidlere i lovens forstand, såfremt de alene distribuerer accessoriske forsikringsprodukter. Dette er i overensstemmelse med de almindelige bemærkninger (s. 65), hvoraf fremgår, at alene det at udbyde et betalingskort med en tilknyttet rejseforsikring vil være at anse for en accessorisk ydelse,

som ikke medfører, at virksomheden bliver forsikringsformidler i lovens forstand. Samme sted fremgår, at kreditinstitutter og investeringsselskaber ikke vil være omfattet af lovforslaget, hvis den ydelse, de leverer, alene er accessorisk.

Finans Danmark ser gerne, at det i lovbemærkningerne tydeliggøres, hvornår et forsikringsprodukt udgør et supplement til en finansiel vare eller tjenesteydelse, idet der henvises til de konkrete eksempler i bilag 1.

§ 7, stk. 3 Indberetningskrav

Bestemmelsen fastlægger, at forsikringsformidlere hvert år skal foretage indberetning til Finanstilsynet af virksomhedens omsætning, antal kunder, antal ansatte med kundekontakt og antal indgåede kundeaftaler.

Bestemmelsen følger ikke af direktivet og udgør således overimplementering.

Der vil for Finans Danmarks medlemmer være tale om nye indberetningskrav, som antageligvis udgør en mindre del af kreditinstitutternes forretningsomfang. Der er endvidere tale om oplysninger, som tillige indgår i forsikringsselskabernes indberetninger. Det står umiddelbart ikke klart, om der fremover vil ske dobbelt indberetning, hvis forslaget gennemføres uden nuancering i forhold til de forskellige aftalemodeller/samarbejdsaftaler, der kan være i markedet.

Bestemmelsen vil medføre betydelige administrative omkostninger, herunder it-udviklingsomkostninger for virksomheder, som ikke tidligere har indberettet disse oplysninger.

Der fremgår endvidere ikke yderligere vejledning af bemærkningerne om, hvordan antallet af ansatte skal forstås (herunder om det alene vedrører ansatte beskæftiget med forsikringsdistribution, som skal overholde lovens kompetencekrav, jf. lovforslagets § 3, stk. 1), eller hvilke typer af kundeaftaler der skal indberettes.

Såfremt indberetningskravet fastholdes, bør det klart anføres, hvilke kriterier der skal lægges til grund for de enkelte punkter i indberetningspligten.

§ 9 Egnetheds- og hæderlighedskrav

Kreditinstitutter, der bliver forsikringsformidlere ifølge lovforslaget, er i forvejen underlagt fit and proper-krav efter lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen i lovforslaget er derfor i vidt omfang dobbeltregulering for sådanne virksomheder.

Endvidere vil Finans Danmark fremhæve, at der ifølge lovforslagets § 9, stk. 1, nr. 1, stilles samme specifikke krav om viden om forsikringsdistribution til direktion/

bestyrelse i et kreditinstitut, hvor forsikringsformidling ikke er hovederhverv, som der stilles til direktion/bestyrelse hos forsikringsformidlere, hvis hovederhverv er forsikringsformidling. Det fremgår imidlertid af direktivets artikel 10, stk. 2, 5. afsnit, at:

"Medlemsstaterne er ikke forpligtede til at anvende kravet i stk. 1 og i nærværende stykkes første afsnit på alle de fysiske personer i et forsikrings- eller genforsikrings-selskab eller hos en forsikrings- eller genforsikringsformidler, der udøver forsikrings- eller genforsikringsdistributionsvirksomhed, men medlemsstaterne sikrer, at de relevante personer i ledelsesstrukturen i sådanne selskaber, der er ansvarlige for distribution af forsikrings- og genforsikringsprodukter, samt alle andre personer, som er direkte beskæftiget med forsikrings- eller genforsikringsdistribution, godtgør, at de besidder den viden og de færdigheder, der er nødvendig for udførelsen af deres opgaver." [vores understregning]

Det er således ikke et krav ifølge direktivet, at direktion/bestyrelse skal have indgående kendskab til forsikringsformidling.

Det har hidtil været tilstrækkeligt for kreditinstituttet som forsikringsagent, at der på lavere ledelsesmæssigt niveau end direktion/bestyrelse har været kvalificeret viden om området, og at kreditinstituttet i øvrigt har indestået for, at der har været et tilstrækkeligt kompetenceniveau hos de medarbejdere, der har været beskæftiget med forsikringsformidling. Finans Danmark vil foreslå, at denne ordning videreføres i den nye lov om forsikringsformidling.

I § 9, stk. 1, nr. 2, anføres, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen skal "kunne udvise hæderlighed". "Kunne" bør i den sammenhæng slettes, idet der henvises til den tilsvarende bestemmelse i § 64, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

§11 Kompetencekrav

Finans Danmark imødeser den bekendtgørelse, der nærmere vil definere, hvorledes Finanstilsynet vil fastsætte kompetencekravene. Det fremgår af bemærkningernes s. 82, at:

"De enkelte kompetencekrav tilpasses den jobfunktion, som den pågældende medarbejder udfører."

Med udgangspunkt i de forskellige forretningsmodeller og samarbejdsaftaler, der allerede findes i markedet, skal vi gøre opmærksom på, at der kan være behov for en nuancering af de kompetencekrav mv., der lægges op til i den kommende bekendtgørelse på området. En ansat i et pengeinstitut kan i forvejen være

omfattet af en række andre – lignende – kompetencekrav, men vil formentlig ikke umiddelbart kunne anvende de beskrivelser af "job-funktionstyper", som anvendes i forsikringsbranchen.

Bekendtgørelsen bør desuden medvirke til at sikre, at der ikke opstilles kompetencekrav til medarbejdere i kreditinstitutter, der afviger væsentligt fra de krav, som gælder for andre brancher, som formidler tilsvarende forsikringsprodukter, jf. de indledende bemærkninger om "level playing field" ovenfor.

§ 12, stk. 3 Forhandling af retningslinjer

Finans Danmark finder, at det er et nyt positivt tiltag, at Finanstilsynet i lighed med Forbrugerombudsmanden får mulighed for at forhandle retningslinjer med de finansielle erhvervsorganisationer i forhold til redelig forretningskik og god praksis på nærmere angivne områder.

§ 14 Krav om effektive procedurer

Kravene om effektive procedurer i bestemmelsen afhænger af, hvorvidt forsikringsformidleren har udarbejdet forsikringsproduktet eller ej. Bemærkningerne indeholder dog ikke nærmere kriterier for, hvornår et kreditinstitut vil anses for selv at have udarbejdet et produkt; eksempelvis såfremt et forsikringsselskab og en bank samarbejder om produktudvikling, således at banken giver input i form af udviklingsønsker og behov, men selve udviklingen sker i regi af forsikringsselskabet.

Finans Danmark ønsker endvidere klargjort, hvorvidt det tillægges betydning for vurderingen, om produktet, der udvikles, efterfølgende afsættes af banken eller af forsikringsselskabet til kunder henvist af banken.

Det ønskes herudover klargjort, hvorvidt kravene til effektive procedurer i bestemmelsen forventes at være sammenlignelige med tilsvarende krav i anden lovgivning, som regulerer produktgodkendelsesprocedurer i finansielle virksomheder.

§ 45 Overgangsbestemmelser

Ifølge bestemmelsen skal virksomheder, der tidligere har haft tilladelse som forsikringsmægler, eller som har været registreret som forsikringsagent, søge om ny tilladelse som forsikringsformidler eller registrering som accessorisk forsikringsformidler senest den 23. august 2018. I bemærkningerne (s. 155, sidste afsnit) fremgår imidlertid datoen 1. juli 2018.

Såfremt der er spørgsmål til ovenstående, er I velkomne til at rette henvendelse til undertegnede.

Med venlig hilsen

Jeanne Blyt og Thomas Krarup

Direkte: +45 3370 1062 og 3370 1078

Mail: jeb@fida.dk og tkr@fida.dk

